

og han føjede til, at der i Samfundet er Trang til, at Nationalbanken kan give denne Kredit. Vi skal, om jeg saa maa sige, have Omsætningen til at glide, og det er vist uomtvistelig rigtigt, hvad den ærede sidste Taler gjorde gældende, at man bør se bort fra, om de Dækningsregler, vi nu vedtager, bliver af en saadan Beskaffenhed, at de til enhver Tid kan siges at staa paa Højde med de sædvanemæssige Krav. Men de sagkyndiges Skøn over, hvilke Dækningsregler der er de bedste og rigtigste, er jo forskelligt. I den almindelige Befolkning kan man sige, at Opfattelsen er den, at til hver Tikroneseddel, der udstedes, bør der være en Metalværdi af 10 Kr., og det vilde vist ogsaa i og for sig være det bedste, men under saadanne Omstændigheder var man ude over at give Banken noget at arbejde med, saa var der ingen Oktroj, og en Statsbank vilde i saa Henseende ikke være bedre stillet. Det, man tilsigter her, er sikkert at gøre det muligt for Nationalbanken at yde en større Kredit og derved række en hjælpende Haand til Forretningslivet og Pengeinstitutterne, samtidig med at man dog er sikker paa, at der er tilstrækkelig Sikkerhed for de Laan, der ydes. Og hvis man kunde opnaa dette, forekommer det mig, at man under de nuværende Forhold maa kunne strække sig noget videre end under normale Forhold.

Da denne Sag behandledes sidste Gang her i Tinget, blev der af vort Partis Ordfører, nu afdøde P. Knudsen, stillet Forslag om Oprettelse af en Statsbank, men denne Tanke fandt, som alt bemærket af den ærede foregaaende Taler, ingen Tilslutning. Der blev desuden fra vor Side stillet Ændringsforslag om noget strengere Dækningsregler end dem, der var foreslaaede og blev vedtaget. Det var under normale Forhold, men som Lægmand ser jeg saaledes paa Sagen, at hvis det er muligt uden Fare for Sikkerheden — hvad jeg tror, det er — at give Bankens Virkemaade en foreløbig Ordning, der kan ophjælpe Forretningslivet i Øjeblikket, bør man gøre det. Jeg tror ligesom den ærede foregaaende Taler, at det er tilstrækkeligt at lade den nye Lov gælde for et kortere Aaremaal, saa at vi, naar vi er ude over de Vanskeligheder, som denne Krigstilstand medfører, kan tage Spørgsmaalet op igen, og skulde det vise sig, at det til den Tid er nødvendigt at gaa til lempeligere Regler end de nuværende, finder vi nok en passende Form. Saa

længe Banken har den Oktroj, den har, maa vi regne med den, og Nationalbanken kunde vist godt i Øjeblikket undvære Ændringer i Dækningsreglerne og føre sin Forretning videre paa det Grundlag, den har i den Oktroj, vi har givet den. Nationalbanken kommer vist ikke til at lide Nød, saa det er altsaa ikke af Hensyn til dens Interesser, jeg har taget Ordet. Jeg har med Interesse læst de forskellige Indlæg, der fra bank- og finanskyndig Side er fremkommet i Pressen, men det forekommer mig, at disse Mænd ikke har formaaet at bevise — de har nok draget det i Tvivl —, at de nuværende Dækningsregler ikke er tilstrækkelige. I det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat om denne Sag, og som ogsaa jeg ønsker skal nedsættes, kan dette Forhold vel blive nærmere undersøgt.

Skulde de foreslaaede Dækningsregler vise sig at være tilstrækkelige, forekommer det mig, at vi under Hensyn til de Forhold, som vi nu en Gang er kommet ind i herhjemme, kan sætte os ud over en eller anden Betænelighed, som der ellers kunde være, naar blot, som sagt, den tilstrækkelige Sikkerhed er til Stede. Den ærede foregaaende Taler turde ikke betvivle, at der var tilstrækkelig Sikkerhed i, hvad der foresloges, skønt han udtalte, at ved de foreslaaede Dækningsregler var vi kommet saa langt ned som intet andet Sted. Efter hans egne Udtalelser, og efter hvad jeg har læst, forekommer det mig, at vor Nationalbank vil staa jævnsides med mange andre seddeludstedende Banker med Hensyn til Dækningsregler. Vi tog i 1907 Afstand fra Forslaget om at give Oktrojen paa 30 Aar, idet der fra vor Side — for Resten med Tilslutning fra enkelte af Flertalspartiet her i Salen — blev stillet Forslag om 20 Aar, men det blev forkastet. Nu er man, som sagt, gaaet ind paa denne Oktroj, og det maa man regne med, ogsaa naar man behandler det Lovforslag, her foreligger. Vi vil efter Evne bidrage vort til, at Forretningslivet kan trives. Det gælder baade Landbruget, som jo i Øjeblikket har ret gode Konjunkturer, men det er kun forbigaaende, og der er ingen Tvivl om, at hvis de Forhold, som er skabte ved Krigen, varer ved nogen Tid, kommer vort Landbrug i lige saa høj Grad som andre Erhverv til at lide derunder. Vi vil være med til at hjælpe saavel det nævnte Erhverv som Industri, Handel og Haandværk paa bedst mulig Maade, og det vil vi ud fra den Betragtning, at uden Hjælp ved en Kredit-